

Единъ просекъ, дринавъ и покѣсанъ, веднажъ ся былъ запрѣлъ прѣдъ черковны-ты врата, та за Божіе имя просилъ отъ всякого, кой-то излазилъ изъ черковѣ. Случило се да заmine покрай него и единъ имотенъ тръговецъ; просекъ-тъ захванѣлъ да богува и съ жяловитъ гласъ да проси отъ него милостины. Тръговецъ-тъ го изгледа и му истрѣщъ: ты ми ся видишь здравъ и ягкъ, зачто не хванешъ нѣкоѣ работѣ? Мене глядай! баща ми бѣ тврьдѣ сиромыхъ, нѣ мя даде на занаятъ и мя тыкаше на работѣ. Намѣстима при единъ саатчія, дѣто ся научихъ на занаятъ и подкачихъ да оправямъ сааты на послѣ и новы да продавамъ. Скажтахъ си нѣкоѣ и другѣ парицѣ, добыхъ вѣрѣ у хора-та и малко-по-малко ся врьдихъ да си отворѣ цѣлѣ ковачницѣ та днесъ съ трудъ си множи пары-ты. Купѣ една окѣ сурово желѣзо, кое-то чини три гроша, изработѣ го, калѣ го на отъ него правѣ оныя тѣнки стрѣлицы, что показвать чясоветы. Така отъ една-тѣ окѣ желѣзо искарвамъ хыляды стрѣлицы и за тѣхъ зимамъ хыляды грошеве. Съ тѣхъ работѣ азъ си докарахъ чистъ годишенъ приходъ до 30.000 гр. и си храниѣ кѣщѣ-тѣ, а при това давамъ и на другы работѣ за да ся поминувать и да мя благославять. Брате! ты си здравъ, иди та работи! тоя мой съвѣтъ много повече ще ти помогне, а не милостыня-та ми.

Просекъ-тъ ся засрами и замысли: на другый день и по-послѣ не ся видѣ вече тамъ да проси. Слѣдъ нѣкоѣ годинаѣ едноврѣмешный просекъ случи ся да ся срѣщне въ една гостилницѣ съ оныя тръговецъ, кой-то никакъ го не позналъ. Сега просекъ-тъ слободно, както господъ далъ и благодарно, а не срамежливо и потыкнѣто, както кога просяше, поздрави